[illegible]

[illegible]

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପ୍ରଭାତ ଯୋଗ

ସଗ ଚନ୍ଦ୍ରାଦେଶାକ୍ଷ

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର ଘଷ   ଜଲ ମାଧବ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଶେଷ ।
ଚ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭମମସ୍ତ କଳେବର । ତୁମ୍ଭେ ସକଳର ଆଦରଣ ହେ ।
ପରେଶ । ୧ ।

ଫଳ ଦାନ ଦେବାଙ୍କ ପାଶେ   ଖେଦ ସାଗରେ ଟଳୁଁ ଖସି ।
ଖୋଜିଲେ ଶଠ ଜନେ କାହୁଁ ପାଇବୁ. ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ ପରମତ ସଖୀ ।
ହେ ପରେଶ । ୨ ।

ଗୁରୁବାର ଶ୍ରୀହରି ବାସର   ଜଳ ଦିଆଦେ ବସ୍ତ୍ର ପାଶର ।
ଗୁଣି, ପ୍ରିୟ ତବ ଗୁଣ ଅମୃତାସ୍ତୁ   ଗୁଣି ତବସ,ନଣି ଅହର ।
ହେ ପରେଶ । ୩ ।

ଜାଣି ହେଉଛନ୍ତି ସବୁ ପ୍ରଜା   ଘଣ୍ଟ ମୁଖ ଦଳ ଉଦ୍ଧୋର ।
ଘୋର ତପ ପୂର୍ବେ କରି କରିଥିଲୁ   ତୁମ୍ଭ ସମାନ ମିଳିବ ପଜା ।
ହେ ପରେଶ । ୪ ।

ଅଦ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ଉତ୍ସବେ   ଉତ୍ସବ ଜଳ ଶ୍ରୀହରି ବାସେ ।
ଜନ୍ମାଇଛ ଭବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗଡାଛା   ତଡଫଡମ ପରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କେ ।
ହେ ପରେଶ । ୫ ।

ଚିର ସୁରକ୍ଷିତ ଧର୍ମଘର   ଚରଣବନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣାବତାର ।
ଶ୍ରୁତ ଯାତନାବୃନ୍ଦ ଜନପଦ   ଦୁଷ୍ଟ ନଷ୍ଟ ଗର୍ବ ଖର୍ବ ଦର ।
ହେ ପରେଶ । ୬ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ନତ୍ୟ ବୁଝ ପ୍ରଜାଙ୍କର   ଗ୍ରହ ଘର ପୋଡ଼ରେ ଢଳଇ ।
ରୁପ ବଢାଉଛ ବସ୍ତ୍ର ଅଗଣିତ   ଦାବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ଜଳ ।
ହେ ପରେଶ । ୭ ।

ଦିଅ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବନ୍ଧନ   ଜୟ ଦେବତା ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଗତ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଯାହା ଯାହା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖାଦେବ ସହସ୍ରେ ଭଉଡ଼ଛ ଧନ ଅଗଣିତ ।
ହେ ନରେଶ ! ୮ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟ, ଧାତୁ, ଧନ ଏଥି ଅଧିକରେ ମୂର୍ତ୍ତି ଦାନ ।
ଏମିତେ ଦରଦାସ୍ତ ପରଦ୍ରବ୍ୟରେ ଆସକ୍ତ ନୁହେ ତୁମ୍ଭ ମନ ।
ହେ ନରେଶ । ୯ ।

ତପ୍ସବ,ଦାନ,ଦେବକୁ ବଳ ଦର୍ଲୋନ୍ଦ ଗଣେ ଦଶୀଗତ ପ୍ରେମ ।
ଭକ୍ତ୍ୟ ଫୁଲ ଫଳ ଦେବତାଙ୍କୁ ଦିଅ ନିଷ୍ଠାପର ହବ ଗୁଣେ ...
ହେ ନରେଶ । ୧୦ ।

ଦେଶ ସହା ପଡ଼ଥ ଶ୍ରବଣ ଦେଶ ରଖିବାକୁ ଅନୁକ୍ଷଣ ।
ନିଜାଏ ବରଜ୍ଞ ଦୋହ୍ନ ଭଲ ଭଥା ଶୁଣ ପ୍ରଜା ଗୁହାର ପୂରଣ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୧ ।

ଠକ,ଦାସ୍ତିକକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ଠିକ କଥାରେ ଦରଜ୍ଞ ନୁହ ।
ଠାକୁରଙ୍କ ପୂଜା ବିଧି ମତ ଦାନ୍ତ ବୁଝୁ ଥାଅ ବସି ଅହରହ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୨ ।

ହାଦରେ ଯେ ଏଏ ଦରଷାସ୍ତ ତାକ ଦୃଷ୍ଟି କର ମନୋରଥ ।
ତୁବଗଜ ବିଷାଦ ସ୍ୱାଗ ଯୋଗରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସୁଖ ହୋଇବ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୩ ।

ହୃନ ଜଗାର ବାହ'ର ସହ ଡ଼ଙ୍କେ ରଜଶିସ୍ତ ଥାଅ ବହୁ ।
ହାକ୍ରୁଥାନ୍ତି ପାଶେ ଅନେକ ଭ୍ରମର । ନିଯୋଗୀ ସେବକମାନେ ରହୁ
ହେ ନରେଶ । ୧୪ ।

ଅତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ହେବୁ ଅନସ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟେ ହେଲେ ହେବୁ ।
ଧିରଷ୍ଟ ଲକ୍ଷଣ ଜାଣି ଦଣ୍ଡାବଳ ଉତ୍ତାଇବ କୃପାନନ୍ଦ ଦେବୁ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୫ ।

ତୁମ୍ଭର ଯେ ସଦା ହିତକାରୀ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ନପାରିଲ ବାଉ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଚାରୁପଦ ଅଙ୍ଗ ଗୁଣରେ ଭୂଷିତ ଏକମାତ୍ର ପଡ଼ଙ୍କ ଛାତ୍ରୀ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୬ ।

ଥୁଭ ଯାହା ଦେଶରେ ଯାହା ଅଛୁ ତାହା ତେବେ ନ ଶିବ ତାହା ।
ଥିଲେ ଧୂର୍ଯ୍ୟ ବିର, ବୀର, ନନ୍ଦବଳୀ ଯେତେ ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ଏହା ।
ହେ ନରେଶ । ୧୭ ।

ତପସ୍ୱ କଥା ଯେତେ ଜାଣି ଦୟନ୍ତ ନାନା ଦୋଷକୁ ଅଣି ।
ଦକ୍ଷ୍ୟାପର ଦଶରଥ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୋଗି ଚବଳିଲ ଏ ଧରଣୀ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୮ ।

ନିର୍ଗୁଣ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରବୃଷ୍ଟ ଧରଲେ ଯାଦାମ ପାଣ୍ଡବାସ ।
ଧର ଉତ୍ତମ ମନ ଆଚରଣ ଭଣ୍ଡ ଯେତେ ରୂମ୍ବ ବଶ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୯ ।

ନାଏ ଦେବଧନ ତର ନାଶ ନାସ୍ତିକ ଲୋକ ରୂପ୍ପ ବଇଷ୍ଟ ।
ଦେଶାନୁରାଗ ଧର୍ମପ୍ରିୟ ଦଶାନନ୍ଦ ଅଭସ୍ତ ଗରବ ନାଶ ଦାସ ।
ହେ ନରେଶ । ୨୦ ।

ତବମ ପବିତ୍ର ଗଜରୁଷି ପୁଣ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରବଳ ଅନ୍ତର୍ନିଶି ।
ଦେବଧନ ଶ୍ରୀ ଦରଧି ଗାରବଳ ପ୍ରଶଂସନ୍ତି ସ୍ୱଦେଶୀ ବିଦେଶୀ
ହେ ନରେଶ । ୨୧ ।

ହୁଲ ଫଳ ଯେ ମିଳେ ଅଧୁନା ଫଳେ ଦରି ଧନା ନୁହେ ଭରା ।
ଫାଣ୍ଡିଗଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କରମ ଅତଏବ କାଳେ କେ ହେବ ସଖା ।
ହେ ନରେଶ । ୨୨ ।

ବାଣ ଦାଧା ପଙ୍ଗ ଗାଠ ଦାଠ ବନ୍ଧୁତ କରିଅଛ ପ୍ରକଟ ।
ବ୍ରାହ୍ମଣ ବରଣ ବିଷ୍ଣୁ ବୃନ୍ଦେ ଦାନ କରିଛ କୁଣ୍ଡଳ ମୁଦ ଖାଟ ।
ହେ ନରେଶ । ୨୩ ।

ବାଙ୍ଗିନାହିଁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଚଲ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆଗରୁଡ଼ ବରୁଥିଲ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଭକ୍ତି-ପ୍ରଦତ୍ତରେ ତାହା ଦେବଙ୍କରେ ନିୟମ ହୋଇ ଥାଉଛି କାଳ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୪ ।

ସ୍ଵଭାବତେ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ରକ୍ଷ   ମହାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଅନୁକ୍ଷଣ ।
ମଙ୍ଗଳ ଏଥିର କର ସେ ଅନ୍ୟ ଦେବ ସେ ଚଳନ୍ତି ଦେବତା ବ୍ରାହ୍ମଣ
ହେ ନରେଶ । ୧୫ ।

ଧୀର ଧୀରା ପ୍ରଧାନ ଯାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟେ ତାଙ୍କ,ଦାଣ୍ଡି, ସେ ନନ୍ଦରେ ବଳେ
ସର୍ବଦା ପ୍ରଜାଙ୍କର ରକ୍ଷାକର ତୁ ସର୍ବୋପରି-ଦ୍ରୋହୀ ହେବା କାଳେ
ହେ ନରେଶ । ୧୬ ।

ସଦେଶ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇ ସାହେବ ରାଜ୍ୟ ଛୋଡ଼ିବା ବେଳେ ପ୍ରଭାବ
ଭବନ୍ତୁ ବୁଝିବା ଦେଶୀ ଓ ଇଂରେଜୀଶେ   ତାଙ୍କର ଜନ୍ମିଲ ବହୁମାନ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୭ ।

ଲଭିଲେ ଦଣ୍ଡ ଯେ ହେଉଛି ଦୋଷୀ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଜା ଯୋଗଥାନ୍ତି ସବେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ତ ସେ ସବୁ ଧନଜନକୁ ସଦା ପାଉ ହେଉଥିବୁ ଦେଖି ।
ହେ ନରେଶ । ୧୮ ।

ତନଦେଇ କଟ ନୃପ ପ୍ରଜାମାନେ   ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୟାଗ୍ର ବନେ ।
ବାଣିଜ୍ୟ ମୁକ୍ତ ପୁଅମାନ ମାସ   ସଇ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ଜନେ ।
ହେ ନରେଶ । ୧୯ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଭୂମର ଲଭିଥିଲ   ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତମ ବସ୍ତ୍ର ଦେଖିଲ ।
ଷଷ୍ଠର ପୁତ୍ର ତାଙ୍କ ବନେ ହାରିଲେ ସେ ଧିରେଇ କରିଥାନ୍ତି ଭଲ
ହେ ନରେଶ । ୨୦ ।

ହରିବନ୍ତ୍ରୀ ନରେଶଙ୍କୁ ମାସ   ସୁଲକ୍ଷଣା ତତ ମନୋହାସ ।
ସହାଇଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ସଂପଦରେ   ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ମିଳ ଧନ ପରହର ।
ହେ ନରେଶ । ୨୧ ।

ସଦା ହେଉଛି ବୈଷ୍ଣବ ବ୍ରାହ୍ମଣ   ସହିଲେ ସେ ବନ୍ଧୁତ ବଂଶ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶେଷ ସମୟରୁ ଏ ବସ୍ତ୍ର ଲଭରେ   ତାଙ୍କ ପଠ ହେଲ ଦୋଭୂଣ ।
ହେ ଭବେଶ ।୩୨।
ହରି ଦ୍ୱିଜେନ୍ଦ୍ର ତନୟଙ୍କୁ ରଖ   ହରଣ କରନ୍ତୁ ଅମ୍ଭ ଦୁଃଖ ।
ହରଷେ ସୁଜନ୍ମା ତାର ବାହୁକୁ   ଏବା ଅଭିଚର ପଦ୍ମମୁଖ ।
ହେ ଭବେଶ ।୩୩।
ଛଳେ ନାଶ କଲୁ ଏ ଧର ସ୍ଥର   ସନ୍ଦେହ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଅମ୍ଭର ।
ଛିନ୍ନସୂତ୍ର ଅଗାଧ ବୋଲେ ତାହାଙ୍କୁ   ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ ପରି ତମସୁ ହର ।
ହେ ଭବେଶ ।୩୪।

ଫୁଲ ମଜାସ ବୃତ୍ତ ।

ତାହି ସହେଶ୍ୱରୀ ଦେଶ   ଜାନ୍ତି ଶନ୍ତୁଞ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଣ ଜବ ସେ ।
ଜଦନ୍ତି ମୋ ହୃଦ ଜଳ୍ଲ ପଦ୍ମ । ଜଗବରେ ।୧।
ଘଳ ନିଦ୍ରାବୁଣ ବନ୍ଧୁ   ଖୋଳିଦେଇ ମୋର ଜସ୍ମଜ ଦୁର ରେ ।
ସେତ-ସାଗରେ ଦେଲୁ ଲୁଟାଇ । ଜଗବରେ ।୨।
ଗଳ ଆଗ ପୁତ୍ର ବ୍ଲଲ   ଗୁଣ ତାହାର ବୁଝି ହେଉଥିଲି ରେ ।
ଜଣ୍ଡ ଧଳରୁ ହସାଇ ଦେଲ ତଉବ ରେ ।୩।
ଘର ହେଲାଣି ବନସ୍ତ   ଘୋର ଜଟଗରେ ହୋଇଲି ବାସ୍ତ ରେ ।
ଘରେ ସବୁ କରିଦେଲୁ ଧ୍ୱସ୍ତ । ଜଗବରେ ।୪।
ଜଗବନ୍ଧୁ ଜାତକଳୁ   ଉଣା କର୍ମକୁ ଏତେ ଦୁଃଖ ଦେଲୁ ରେ ।
ଉପାୟ ମୋ ପାଇଁ କରିଛିଲୁ । ଜଗବରେ ।୫।
ତତା ଜନ୍ମକୁ ତେଣ   ତଜନ୍ତି ଗଣ୍ଡଙ୍କୁ ମୁଁ ଥିଲି ଜଳରେ
ଚପିଦେଲୁ ଜଳ ମୋର ଅଙ୍ଗ । ଜଗବରେ ।୬।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଛତ୍ର ପଡ଼ ବନ୍ଦନ୍ତୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ମୋତେ ଗଲ ଅଜଣାଦେଶ ହେ ।
ଛିଣ୍ଡାଇଲ ମୋର ସୁଖ ଆଶ । ନରେଶ ହେ । ୭ ।
ଯେତେ ସୁଖ ଲଭିଥିଲି ଜଗନ୍ନାଥରେ ସବୁ ହରାଇଲି ରେ ।
ଜୀବ ନଗର ଯା ମୋର କାନ୍ଦି । ବଧବରେ । ୮ ।
କିମିତି ହେଲେ ନରହେ [illegible] ନଥିବ ଲୁହ ବହେ ହେ ।
କେବ ମରଣ ରୂପ [illegible] ହେ । ୯ ।
ନଷ୍ଟିଲେ ମୋପରି ଜଣେ [illegible] ଆସେ ହେ ।
ନିରାଶ୍ରୟ ଭବ ବନ [illegible] । [illegible] ହେ । ୧୦ ।
ମେଘ ବଣ ଗଲ ଛଳି [illegible] ବନ ହେ
ଛୋଟପାଟ କରିଣି [illegible] । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୧ ।
ଠାକୁରାଣୀ [illegible] କରମଳ ଏତେ ରହିଲ ହେ ।
ଠାକୁର [illegible] ମୋତେ ସୁଖ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୨ ।
[illegible] ।
[illegible] । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୩ ।
ହୃଦପଦ୍ମ ଭ୍ରମର ତୋ ଦେଖିବାକୁ ବଶ ମନ ମୋହର ହେ ।
ଢାଳେ ଏବେବି [illegible] । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୪ ।
ଅନନ୍ତ ମୋ ପ୍ରାଣନାଥ ଆସ୍ତା [illegible] ହେ ।
ଅନ୍ତିମ ଢାଳେ [illegible] ଗଠ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୫ ।
ଭବ ପଦେ ତୋର ମୂର୍ତ୍ତି [illegible] ହେ ।
ତୁମ୍ଭେ ମୋ [illegible] ନାହିଁ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୬ ।
ଥିଲ ମୋ କରମେ ଏହା ଥୋଇଲ [illegible] ଲୁହ ହେ ।
[illegible] । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୭ ।
[illegible] ଦାରୁଣ ଦେଇନାହିଁ ତାହାକୁ ମୁଁ ଜାଣେ ହେ ।
[illegible] ଆରତତ୍ରାଣ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୧୮ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଧରିଥିଲ ତୁମ୍ଭ କର   ଧ୍ରୁବ ମୋ କରମ ହେଲା ଅପାର ହେ ।
ଧାତା ଲବ ଲେଖନେ ଦୁର୍ଦ୍ଦୈବ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୧୯।
ନିରପତ ଲୁଚେ ଜାଣ   ନରେନ୍ଦ୍ର ବଂଶେ ତୁମ୍ଭେ ଜଗନ୍ନାଥ ହେ ।
ନକେଲ ମୋନତ ତଜ ସଦ୍ଧତ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୦।
ଚାଲିଥିଲ ମୂର୍ତ୍ତିମନ୍ତ   ଦଣ୍ଡିଅଛ ହସି ମୋର ଭୋଜନ ହେ ।
ନୋଧ... ଖାଇ ମୋଟେ ଦୂର । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୧।
ଫଣ ଧଣ୍ଡ ... ପାଦେ ଦେଖାଇ ମାଗଲେ ଜୀବନେ ହେ ।
ଫେନ ନଦେଲ ପାଖକୁ ଦରେ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୨।
ବଡ଼ ଜନ୍ତୁ ଲକ୍ଷିଥାଏ   ବୋଲି ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଦରବନ୍ତ ନୁହେ ହେ ।
ଧ୍ୟେଣୁ ନଥିଲେ ପୁତ୍ର ତା ପ୍ରାଣେ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୩।
ଦୃଷ୍ଟି ଲଦ୍ଧବାରୁ ଜଳ   ସିଞ୍ଚିଲ ତାଙ୍କ କଥାରେ କେବଳ ହେ ।
ସଜିଗଲା ମୋର ହୃଦ୍‌ବଳ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୪।
ମୂଳତ ଲନ୍ଦର୍ପ ପର   ମୁକୁଟୁବ ତାଙ୍କୁ ଦେ ଗର୍ବ୍ଧାସ ହେ ।
ମୋହିଥିଲ ତୁମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୫।
ଯେତେ ଥିଲେ ସଜସୂତ   ଜଗତେ ତା ପ୍ରାଣ୍ଟୁ ଦେ ରୂପବନ୍ତ ହେ ।
କାର୍ତ୍ତିନଦୀର ହେଲା ଏମନ୍ତ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୬।
ରହି ସେ ଯେବେ ଥାଆନ୍ତା   ସକ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ରନୀତ ହୁଅନ୍ତା ହେ ।
ସଜା ହୋଇ ପରଜା ପାଳନ୍ତା । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୭।
ଲିଭିଲା ମୋ ସଙ୍ଗେ ରହି   ଲାବଣ୍ୟ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଲ ନ୍ୟୂନ ହେ ।
ଲୁହ ସବୁ ନେତ୍ରେ ନରହିଲ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ ।୨୮।
ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ନାଥ ଶ୍ରୀପତି   ବୋଲାଉଛ ତୁମ୍ଭେ ଅଗତି ଗତି ହେ ।
ତତେ ନୀଳପର୍ବତରେ କଥା । ରମେଶ ହେ ।୨୯।
ଶ୍ରୀମୁଖ ଦେଖି ତୁମ୍ଭର   ସହିବ ନାହିଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମୋହର ହେ ।
ଶେଷେ ଦେଲ ଦଣ୍ଡ ଗୁରୁତର । ରମେଶ ହେ ।୩୦।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସବୁ ନାହିଁ ମୋର ଦୁଃଖ   ଦୟାନିଧି ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍କଟମୁଖେ ହେ ।
ସେବକମାନଙ୍କର ହେଲ ସମ୍ମୁଖ । ପ୍ରାଣେଶ ହେ । ୩୧ ।
ଷଟ୍‌ପଦ ପରି ମୋ ମନ   ଯାଉ ସେ ପଦ ପଙ୍କଜ ତଳକୁ ହେ ।
ସାହା ହୁଅ ପ୍ରଭୁ ଜନ ଜନ । ରମେଶ ହେ । ୩୨ ।
ହରେକୃଷ୍ଣ ରାମ ନାମ   ହରଅଛି ଯେତେ ତୁମ୍ଭ ନାମ ହେ ।
ହେଉ ସ୍ମରଣ ସେହି ହୁକୁମ । ରମେଶ ହେ । ୩୩ ।
ଷମେ ଚନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ   ଛିଡ଼ାଏ ସର ଦଳ ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ହେ ।
ଷମାସାଗର ରଖ ତାହାଙ୍କୁ । ରମେଶ ହେ । ୩୪ ।

ସଗ ଶଙ୍କସ୍ମରଣ

ବାଦନ୍ତ ଶରସେଶଙ୍କ କୃଷ୍ଣ ଗୁଣ ଗୁଣି । ଶୋକେ ହର ବହେଦରେ
ମଥା ବଜୋଦନ ।   ଶୋକେ ହୋଇଣ ଅଧୀର ।
ଭୂମିରେ ପଡନ୍ତ ନେତ୍ରୁ ବହେ ଅଶ୍ରୁଧାର । ୧ ।
ଆହା ଦଶରଥ ମୋର ନଦାହାର । ଅନ୍ଲ ନଧଳ ତବ
ହରିନେଲ ମୋର ।   ଅଙ୍ଗିଗିମାଙ୍କ ଦରଜ ।
କେଉଁଠେ ଶୁଣିଲି ସଲ ନାଥ ହେ ମୃଷ୍ଟ ମରଣ । ୨ ।
ଅବଳଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ଲୁଚିଲ କେଉଁଠେ । ଅନ୍ଧାର ଦିଶୁଛି ମୋତେ
ଯନାଇଲେ ଯେଉଁଠେ ।   ରଣପୁର ପୁରନ୍ଦର ।
ସଥାସ ତୁମ୍ଭ ଜନ୍ମନେ ଦଶେ ଅସୁନ୍ଦର । ୩ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଯାହାରେ ଦାରୁଣ ଉତ୍ତ ମୋହରଣେ ଏହା । ଲେଖିଥିଲ ଭମରଷ
ଜାଉନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା   ଗଜପୂତା ଗଜବଣୀ ।
ସ୍ୱଜମାତା ହୋଇଥାନ୍ତି ହେଲ ଧଇକଣୀ । ୪ ।
ଅନ୍ତର ଦେବଯ ମୋର ପୂଆଇବ ଭଏ । ଅବାଧ୍ୟ ଦଇବର
ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଦୂରେ   ଥାଦୁ ହୋଇବାକୁ ଯାହା
ଦେଖନ୍ତୁ ବଇବ ଭାଣ୍ଟି ଦେଲ ଦେନ ଦାହା । ୫ ।
ବାଳାବାଳେ ଜ୍ୟୋଠବିଚ ମାନେ ଭତ୍ତଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ଦୟାଲ ଯିବ ତୁମ୍ଭେ ଲଗେ   ଦାଏଚାଧ ମାଗେ ଧାଉଁ
ସୁଲକ୍ଷଣେ ପୁଣ୍ଡି ଦେବ ଘୋଷ ପ୍ରଭ.ଷଲ । ୬ ।
ସେମାନଙ୍କ କଥା ଏବେ ହୋଇଲବ ଆଉ । ଦେ ଜାଣି ପ:ରବ
ଉଦେବ ଦଇବ ଲିଖନ ।   [ହେନ୍ତୁ ଉଷ ସୁଦା ଦାହୁ
ଭୁଙ୍କଷ ଦଡ଼ୁରେ ଅଙ୍କ ଅଶୋଭ ଦଷଲ । ୭ ।
ବକୃ ଭୂଜେ ଛ'ଠ ହେଲେ ଷିହେବ୍ ଏଭରେଷ । ବର୍ଷ ଯେବେ
ମଦ ଦେଇଁ ସୁଖ ଥାଏ ଘରେ ।   ଦାର ଲକ୍ଷେଥିଲ ଘର
ଭାହାର ଖଇବା ପଦେ ହୁ'ଛଲ ଭହର । ୮ ।
ଭର୍ତ୍ତି ହ୍ୱେଷ୍ୱ ସୁଦାହୂଲ ଦଶେ ଭଭ ଛଭ । ବେଦୁଖୀ ଅରଦ୍ରୀ ସୁତ୍ତ
ରଭଂଶ ଡାହୁଭ ।   ଖୀମୁଖ ଦଶେ ଷ୍ୱେଦର
ଷବଣୀ ଅଙ୍ଗରୁ ଢୋଷ୍ଟି ଦାଗ ନୁହେ ସର । ୯ ।
ଧନୀ ଯାହାଲଷ୍ମୀ ନବଜେ ଦେ୬ଭ ମୃଘ ଷଧୀ । ଲଦ୍ ଗାମିଦଲୁ ମୁଁ
ଥସଣଲ ଭଧୀ ।   ଦାଧୀ ଅଟେ ଭ ମଧୁର
ବଚନଦା ଶୁଣି କ୍ଷୁଧା ତୃଷା ହୁଏ ଦୂର । ୧୦ ।
ଅସମାନେ ଭାହା ପାଶେ ଯୋଗଭ ମୁଁ ସଥା । ଭଏ ମୋର ଟଳ
ଜାଣି ଭତ୍ତ ସୃଷ୍ଟ ଭଥା ।   ଦୋଷ ଦଇବ ମୋ ହଠ
ଦେବେ ଅଛ ଦେଖନ୍ତୁ ମୋ ଦୁଃଖ ରଚନ । ୧୧ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ନଗର ମୂର୍ଦ୍ଧା ଗାଲିଛି ଅବେଦ୍ୱଣ କର । ରହେ ଯାହା ପଟେ ଦଣ୍ଡ
ନଯୋଗଙ୍କୁ ଧର । ଅଟେ ବାଟେ ଗାର ବାଡ଼ା
ଦ୍ୱାର ରହେ ଭଲ ବେଳେ ଯେପରି ଅଜ୍ଞୋନା । ୧୩ ।

ସୁଧିବି ଯେତେକି ଗୁଣ ଅନ୍ତର ସେଠର । ଦାନ କ୍ଷମା, କ୍ଷମା ଶୀଳ
ପ୍ରଜା ସୁଦଦାସ୍ । ଗୁଣ ର ରଣ ମୁଁ କେତେ
ଗୁଣି ହେଉଥିବ ଜାବ ଥିବ ପରିଯନ୍ତେ । ୧୪ ।

ଅଦ୍ଧା ଲବଣୀ ଟିରୁଜା ମୋଇକୁଳ ବଧୂ । ଭିଦୂଲ ଭୂଷଣ ଦଳେ
ଯୋ ଶ୍ରୀମୁଖ ଭ୍ରଧ । ଦଶୁଅଛୁ ଅସୁଦର
ତେତେଗ୍ରନ୍ଥ ଗଲ୍ପ ପୁଟ ସୁଚା ପୁରଦର । ୧୫ ।

ଏତେଦୁଃଖ ଦେଖିବାକୁ ଥିଲ ମୋ କପାଳେ । ରାଜ୍ୟ ରକ୍ଷ୍ୟ ଚଳା
ଭଲ ନାଠ ବଂଶ ବାଳେ । ତାଙ୍କ କୋଳେ ବସି ଦଳ
କଠାଉ ଆଯନ୍ତ୍ରା ସୂଚେଗ ଓମ ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ । ୧୬ ।

ବେଣୁଧର ଦରଭୃ ଭଦ୍ର ପୁଣ୍ୟବତି । ଇରଥିଲେ ସୁକୁମାର ରଣ-
ପୁର ଶିର । ସବଂ ଗୃହେ ଦଚକ୍ଷଣ
ଅସ୍ତାଳେଜ ପାଳ ଅଂଶ ରରଣ ଧଂଘଣ । ୧୭ ।

ଅଠର୍ଶ ଅଠସ୍ତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଜାତ । ଦ୍ୱାଦଂଶ ବର୍ଷ ହେଲ
ଭିଲ ରାଜତ୍ୱ । ସୁନ ଏକୋଇଶ ହେଲ
ଶନବଂଶ ଚକ୍ଷାଣିଶେ ହୋଇଲ ଶଯୋଗ । ୧୮ ।

ସୁଦ୍ଧ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ଲୋକେ । ବସିଥିବ ସ୍ୱର୍ଗପାଶେ
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଗୋଲକେ । ମାଗୁଅଛୁ ମୋଠେ ଦେବ
ତୁମ୍ଭଠାରେ ଗୁଣମୁଲେ ପୁଣ୍ୟ ହେଉଛିବ । ୧୯ ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ବଂଶକୁ ରକ୍ଷାକରୁ ସବୁକାଳେ । ମୈନାକ ବାସନ୍ତ ପନା-
ଲଣ ଭୂପାଳଙ୍କ ଠାରେ । ରଷ ବୃଜେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ
ରହେ ଦୟାର ନନ୍ଦନ୍ତ ଭ୍ରମ ଯଶରୁ । ୨୦ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପରଜା ମାନଙ୍କୁ ପତ୍ରୁ ସମ୍ଭବନ୍ତୁ ପରି । ବଢ଼ାଅ ସୁଦଶା ଭଲ ଆସୁ
ମଣ୍ଡିଷି । ପୁତ୍ରଙ୍କ ପୁଣ୍ୟରେ ସେ ଡୋଳେ
ଦୟାଳ ଭ ମା ଦ୍ରୋପଦେ ସଦା ଏ ଛମରେ । ୨୧ ।
ପଦ୍ମଠ ପାଦରଣୀ କୃପାମୟୀ ଦେଖ ତାଙ୍କୁ । ପ୍ରସନ୍ନ ବଦନ ମାତ ଦୁଃଖି
ଦୁଃଖ ହର । ଏହୁ ଲକ୍ଷା ଙ୍କ ଚରଣେ
ପଣ୍ଡିତ ଅପାଧ୍ୟ ବଳଚନ୍ଦ୍ର ଗୀତେ ଭଣେ । ୨୨ ।

(ସୁଧା ଧର ‘ହରିବଲ ବୃନ୍ଦେ)

ରାଜକୁଳେ ଜନ୍ମ ହେଲି   ରାଜସୁତ କର ମୁଁ ଧରି ଥିଲି
ଏବେ କେତେ ଦୁରବର ହେଲି ଦଇବରେ ୧
ଏକତି ରାଜନନ୍ଦିନ   ତବୁର ଶୋଭନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରବଦନୀ ରେ
ସର୍ବ ଲକ୍ଷଣେ କହନ୍ତି ମୁଢ ଦଇବରେ ୨
ସୁଲକ୍ଷଣ ଗଣ୍ଡ ଭାଗ୍ୟେ   କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ନୃପ ମୋ ପ୍ରାଣପାଇଁ
ତାଙ୍କ ଦଶା ହୋଇଛି ସତ ନାହିଁ ହ ବରେ
ଦେବ ଦରଶନ ବେଳେ   ଥାଗ ମୋତେ ଧୃଷ୍ଟ ଟଳନ୍ତ ଧୀରେ
ମନ ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ ଦଇବରେ ୪
ଛଳ ଲୋଚନଂ ବଚନ   କୁମୁଦିଷ୍ୟ କଲ ସ୍ୱଭଲେ ମନ
ନୀଳାଚଳ ଛାଡ଼ି ବାସସ୍ଥାନ ଦଇବନ୍ତରେ ୫
ଶୁଭକ୍ଷଣେ କଲି ଘର   ସେଥି ପାଇଁ ଚିନ୍ତା ନଥିଲା ମୋର
କେତେବେଳେ ଦଶା ହେଉଛି ଦୂର ଦଇବରେ । ୬

Digitized by PPRACHIN, SOA

ବ୍ରହ୍ମା ବନ୍ଧୁପଦ୍ମ ସୁତ ଜନ୍ମକରି ହୋଇଥିଲି ଦେବବରେ
ଧନ ଜନ ମୋହୁଥିଲି ଚଉ ଦଇବରେ । ୭

ସ[illegible] ପ[illegible] [illegible] ମୋ ପ୍ରିୟତମ
ସବୁ ସୁଖଭୋଗରେ ସୁଖ ସୀମା କୁମରେଦ । ୮

ପୁତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ଅଳଙ୍କାର ନୟନ ଦ୍ୱୟରୁ ବହୁଛି ଝରରେ
ପେଟ ସର୍ବଦା ଦହୁଛି ମୋର ଦଇବରେ । ୯

ସୁଦର୍ଶନ ହେଲି ଦେବେ ମୋପଛ୍ ବଞ୍ଚିଲେ ସଜାଙ୍କ ମେଳେ
ଲୋକେ ବାନ୍ଧୁଁ ଥିଲେ ଅତ ଶୋଲେ ଦଇବରେ । ୧୦

ସୁବେଶ ବେଣୀକି ଗଲା ଦାରୁଣ ଦଇବ ଏ କଷ୍ଟ ଦେଲରେ
ମୋର ସର୍ବାଙ୍ଗ ଭୂଷଣ ନେଲ ଦଇବରେ । ୧୧

ସୁନାଖଡ଼ୁ କଳାକାଚ ସୁନାହାର ଦେବକୁ କଲେଣି ଭୁଞ୍ଜରେ
ମୋତେ ଦର୍ଶଣ କଲେ ପ୍ରାଣେଶ ଦଇବରେ । ୧୨

ବାଜେଣି ବଳା ନୂପୁର ଦେବତାଙ୍କୁ ଭେଟାରେ ଯାନ ପଚର
ଇଶ ହନା ବସ ହେଲ ମୋର ଦଇବରେ । ୧୩

ସୁନାଚୁଡ଼ି ସୁନାବାଡ଼ି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ବଙ୍କା ମୋ କର୍ଣ୍ଣଫୁଲରେ
ଜହ୍ମୁଦ ହେଲଣି ସହର ଦଇବରେ । ୧୪

ସୁନା ସୁତା ଚନ୍ଦ୍ରହାର ନାସା ଅଳଙ୍କାର ବର୍ଜିଲି ମୋର
ଆଉ ପାବୁନାହିଁ ଦେକଣିବ ଦଇବରେ । ୧୫

ପାଟ ଚଉଁରରେ ଖୋସା ଦେବତାଙ୍କ ପଇରେ ସଗେଢ଼ ମିଶାରେ
ବନ୍ଧୁ ଜନା ସବୁ କଲ ଘୃଣ୍ଣ ଦଇବରେ । ୧୬

ସୁନ୍ଦପୁର ପକାପର ଦଶଦୋଳ ଯାବା କେତେଡ଼ ସୁନ୍ଦରରେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଧନ ରଧା ସବୁ ସ୍ଥିରତାର ଦଇବରେ । ୧୭

ଗୁଣ୍ଡିଚ୍ଛ ଯାତ୍ର ସୁନ୍ଦର ଜଗନ୍ନାଥ ବିଜେ କରିଲ ରଥବରେ
ଦେଖା ଦେଲା ଦାଣ୍ଡ ଅପୂର୍ବ ଦଇବରେ । ୧୮

ପଞ୍ଚୁଦୋଳ ଯାତ୍ରାଦିନ ଚଉଦ ଭୋଗର ଦେବ ସମ୍ମୂର୍ତ୍ତି
ତହିଁ ବାହାନ୍ତି ମୋ ପ୍ରାଣଧନ ଦଇବରେ । ୧୯

ମେଲଣ ହୋଇଲା ବେଳେ ଗବାକ୍ଷ ଫେଡ଼ି,ମୁଁ ଦେଖେଁ ଚଞ୍ଚଳେ
ନୃପ ନାହାନ୍ତି ଉତ୍ସବ କାଳେ ଦଇବରେ । ୨୦

ପତି ପୁତ୍ର ଗୁଣ ଘୋଷି ସବୁନାହିଁ ମୋର ଦିବସ ନିଶି
ଯାହା ହେଲେ ନାହିଁ କାଶୀ ବାସୀ ଦଇବରେ । ୨୧

ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କର ମତ ପ୍ରତିଦିନ ବୁଝୁଥାନ୍ତି ନୃପତି ରେ
ଶୁଦ୍ଧ ମୋ'ହୃଦ ଦ୍ରୁତ କରନ୍ତି ଦଇବରେ । ୨୨

ହେଉର ବାଢ଼ ଅମୂଲ୍ୟ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ଫୁଟନ୍ତି ଫୁଲ
ଇନ୍ଦ୍ରବନ ନୁହେ ସମତୁଲ୍ ଦଇବରେ । ୨୩

ଚଳମି ଅମ୍ବ ବଗିଚ୍ଛ ଦେବତା ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୋହିବେ ପୂଜା
ଅଛି ଚେତନରେ ମହାତ୍ମା ଦଇବରେ । ୨୪

ଥୋଇ ବାଇଗଣ ଜନ୍ମି ପାଚିଲା ଘଣ୍ଟରେ ଶରଧା ପୂର୍ଣ୍ଣି
ବାଣ୍ଟି ଆଣନ୍ତି, ଅମଳ ଶ୍ରେଣୀ ଦଇବରେ । ୨୫

ଯାହାହେଲେ ତାହାଠାରୁ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର କୁମର ମୋ କୋଳେ ଥାଉ
ତାଙ୍କୁ ଯାହା ହୁଅ ମହାଭାଗ୍ୟ ଶ୍ରୀ ହରିହେ । ୨୬

ରାଜା-ସିଂହାସନେ ବସ ନୃବର ପାଉ ମୋ ପ୍ରବଳ ଦେଶ
ପ୍ରଜାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ ସନ୍ତୋଷ ଗୋବିନ୍ଦହେ । ୨୭

Digitized by PPRACHIN, SOA

ରାଗ ଚନ୍ଦ୍ରା ଦେଶାକ୍ଷ

ମନ୍ଦା ଅଦୃଷ୍ଟେଣ ଅଶ୍ରୁ ନୟନେ ରାଜ ନନ୍ଦନ ବସି ଭୁବନେ, ଯତ
ଦୁର୍ଯୋଗରେ ଦଇବ ଯୋଗରେ ପୂର୍ବ କଥାକୁ ସ୍ମରି ମନେ ।
କାନ୍ଦନ୍ତେ । ୧ । ମନ୍ଦା ପବିତ୍ର ଶକତି ରାଜ୍ଞା ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଟେ
ମୁଁ ତନୁଜା, ସଙ୍ଗ୍ରାମ ଜୟରେ ବୀର୍ଯ୍ୟବନ୍ତ ଭୂପତି ପୁତ୍ର ସମାନେ
ପାଳନ୍ତି ପ୍ରଜା । ଭଇବ । ୨ । ତାତ ଜନନୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହେ
ମୋତେ ତତ୍ତ୍ୱ ନଉଥିଲେ ଆଗ୍ରହେ, ଅବାଲ୍ୟରୁ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ ମୁଁ ନଥିଲି
ଏବେ ସବୁ ଘେନିଲି ଏ ଦେହେ । ଭଇବ । ୩ । ଘଟିଥିଲେ ମନ
ଲଟି ଥିଲେ ମନ୍ ଦାଣୀ ଦାସୀ ନାନା ମତେ ଜଣନ୍ତ ଆଶ୍ୱାସି,
ଅଳଙ୍କରେ ଅମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦଅନ୍ତ ସବୁ ସ୍ମୃତି ଏବେ ଗଲା ଭାସି ରେ
ଭଇବ । ୪ । ହେଲି ରାଣ୍ଡୁରେ ପାଟରାଣୀ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ନେହ କଲେ
ମନ ଜାଣି, ପିତାପରି ସୁଖ ପାଶୋରାଇ ଦେଲେ ସେହ ହୃଦୟ
ହେଉଛି ଫାଟିରେ ଦଇବ । ୫ । ସୁପୁତ୍ର ମୋ ଗର୍ଭୁ ହେଲା ଜାତ
କନ୍ଦର୍ପ ସମାନ ରୂପବନ୍ତ, ସଙ୍ଗିର ସଙ୍ଗ ଜେମାକୁ ବିବାହ ହେଲା
ତାହାପରେ ହୋଇଲା ପୁତରେ ଭଇବ । ୬ । ସହି ନପାରେ ମୁଁ
ଅପମାନ ପର ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଲେ ସମ୍ମାନ, ରହିଲା ନାହିଁ ମୋ କଥା
ଛଡ଼ି ବ୍ୟଥା ଶଜାତଙ୍କୁ ତଳ ଗମନରେ ଭଇବ । ୭ । ଦୁଷ୍ଟ
ଅଦୃଷ୍ଟ ଯୁଝି ଆସିଲା ସ୍ୱାମୀଙ୍କି ବହୁ କଷ୍ଟ ହେଲା, ଘଟଣ
ବଚନେ ଭବାନ୍ତ ଜନନୀ ନରଖନ୍ତି ଦୋଇଲା ପେଶିଲି ରେ
ଭଇବ । ୮ । ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ହେଲା ଡାକ୍ତର ହେଲେ
ଆଗତ, ସବୁ କଥାକୁ ପଡ଼ିବୁ ଯବାଇଲେ ସ୍ମୃତି ଅସିଲା ବଧ ସହିତ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ରେ ଦଇବ ।୯। ଦୂର ଦେଶେ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ ନେହୁ ପାଇଁକୁ
ଡାକିଲେ ଅହରହ, ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ସେ ମୋର ହେଲକୁ
ହେଲ ଥିଲେ ଅଗ୍ରହରେ ଦଇବ ।୧୦। ଜାତ ବ୍ରତ ହେଇ
ପୁତ୍ର ହେବେ ଯାହା ଦେଖିଲି ମୁଁ ଦେଢ ବର୍ଷକେ, ଉପରେ
ଦଣ୍ଡ ଥାଇ କାଟିଥିଲି ପୁଣି ଦୁଃଖ ଥିଲା ମୋ କପାଳେ ଦଇବ ।
୧୧। ଯେତେବେଳେ ଛଅନ୍ତି ମୋ କାନ୍ତ ସବୁ ସୁଖ ମୋର
ହେଲା ଅନ୍ତ, ଜୀବନ ଜନେକ କାହିଁକି ମୋହର ହୃଦେ ଭୁଷିଲୁ
ଦାରୁଣ କୁନ୍ତରେ ଦଇବ ।୧୨। ପୁଣି ଯାଅନ୍ତି ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ
କେହୁ ମୋ ପାଖେ ଜଣା ନ ଥିଲେ, ଉତ୍ପାତ ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ
ଯୋଗରେ ଘୋର ଦଶା ଅସିଲା ଯୋଟିଲା ରେ ଦଇବ ।୧୩।
ମାତ୍ର ଚାରିର ନୋହିଲି ପାଣି ଅନ୍ତ ରତ୍ନପୁର ଦଶାମଣି, [illegible]
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତଡ଼ାଇଲେ ମୋତେ ସବୁ ବଞ୍ଚାଇ ସେହି ଗଲଣି ରେ
ଦଇବ ।୧୪। ଥାଉ ଜୀବ ମଣିର ଅଧିକ ନଗଲା ଯାହା ଜୀବନ
ଧନ, ମସ୍ତକ [illegible] ରହିଲି ଏଥର ଲୁହଲୁ ଖଣ୍ଡେ ସବୁ
ସୁଖେ ଦଇବ ।୧୫। ଯୋହିବ ଆଉ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସନ୍ଥ ମୋ [illegible]
[illegible] ବୁଝିବ ଆଉ, ଧର୍ମ-ହେଲା ମନ [illegible] ଯୋଜନ୍ତ ଯୋଗା-
[illegible] ଜୀବ ଆଜୁ ଥାଉ ରେ ଦଇବ ।୧୬। ଏ ସଂସାରେ [illegible]
[illegible] ତାହାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଆଉ [illegible] ମୋର ଦୁଃଖ
ଭାଲେ କେହି ଲୋଡ଼ା ନକ୍ଷତ୍ର ହେଲ ସଂସାର; ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତାର
ହେ ଦଇବ ।୧୭। [illegible] ଉପର [illegible] ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀର
ସ୍ୱର ନ ସହେ, ଅରଣ୍ୟ ସ୍ନାନ ଫଳ ଭ୍ରାନ୍ତ ହେଇ କେତେ କଷ୍ଟ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏ ହେତୁରେ ହେ ଦୟିତ । ୧୮ । ପତି ପୁତ୍ର ପ୍ରାଣ ହାରି
ହେଲୁ ତାହିଁ ପାଇଁକି, ମୋତେ ରଖିଲୁ, ନଚେତ୍ ଏଥର ଶ୍ରେୟ
ଅଟେ ମୋର ଲଜ୍ଜ ଢାକିଲେ ବାନ୍ଧବେ ଦୁଃଖରେ ଦୟିତ । ୧୯ ।
ଶୁଷ୍କ ପଦ୍ମର ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ଜଳ ଶୁଖିଲେ ଭାନୁ ଦହନ୍ତି, ଫଳ
ହୀନ ହେଲେ ବୃକ୍ଷର ପାଖକୁ ପକ୍ଷୀମାନେ ଆଉ ତ ଯାଆନ୍ତି ହେ
ଦୟିତ । ୨୦ । ଧନ ବାନ୍ଧବ କଳତ୍ର ସମୁଖ ଆଶ୍ରା ଜୀବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଅଟେ ପୁଣ, ବେନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧୁ ନାହାନ୍ତି ଏ ସଂସାର ଶରଣ ଯେବେ
ପଥ ପଥରେ ଫେରିବ । ୨୧ । ପତି ସେହେବେ ତୁଅନ୍ତି ଅନ୍ତର ନାଶ
ଜୀବନ ଅଟେ ଅସାର, ନଚେତ୍ ଖଇଲା ତା ପକ୍ଷେ ସମାନ ହୁଏ
ଏତା ତରିଟେ ଉଦ୍ଧାର କର ଦୟିତ । ୨୨ । ସେହୁ ବଟେଶ୍ୱର
ରେଣୁ ହୁଅଇ ନୀଳାଚଳରେ କରନ୍ତି ବାସ, ଗରୁଡ଼ ପଣ୍ଡରେ
ରକ୍ଷଣ ଅଙ୍କରେ ଡ଼ାକିବ ଉଦ୍ଧାର ଜଗଦୀଶ ହେ ରମେଶ । ୨୩
ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ପ୍ରଭୁ ଭାଙ୍ଗୁ ରକ୍ଷା କର ସାନନ୍ଦ, ଅଛୁ
ଅଛୁ ଏଣିକି ପୁଣ ନ ହିଁ ସାବଧେ ମୋକ୍ଷ ବାଟ ଦଣ୍ଡ କୃପାହିନ୍
ହେ ରମେଶ । ୨୪ । ଆରତ ନାଗର ଡକିବାରୁ ମୁରୁଣୀକୁ
ହୋଇଥିଲ ସାହା, ଚକ୍ରପିଣ୍ଡି ନକ୍ର ମସ୍ତକ କାଟିଲ ସଦା ସ୍ମରଣ
କରୁଛି ତାହା ହେ ରମେଶ । ୨୫ । ଅପମାନ ମହଲି ଦଗ୍ଧତ
ପଶୁ ମୁଖକୁ ଭୟ କରିତ, ଧୂଆ ଧରେ ଧୂଆ ଧପାଁ ପଦ୍ମମୁଖା
ଦେଇ ନ କରୁରି ଅବଜ୍ଞତ ହେ ରମେଶ । ୨୬ । ଯେଉଁ ଅଧ୍ୟ-
ଭାବ ଏ ଭବରେ ଉଲ୍ଲା ସାଗର ଅଟତ ଥାଇ,
ଉଠାଇଲେ ଭକ୍ତ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ସୃଷ୍ଟି ଯାଉ ନନ୍ଦ ଏ ଥରେ ଥାଇ
ହେ ରମେଶ । ୨୭ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

Printer :- M. S. Samantaray

Digitized by PPRACHIN, SOA